

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de soluționare
a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax: +021 336 85 48
e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 261 / 2011
privind soluționarea contestației depusă de
.X.,
din localitatea .X., județul .X.,
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 907173/30.03.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. prin adresa nr..X./24.03.2010, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/30.03.2010, asupra contestației formulată de persoana fizică .X., cu domiciliul în municipiul .X., str.X, nr.X, județul .X., cod numeric personal X.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentar de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice nr..X./27.01.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. - Activitatea de inspecție fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.01.2010 și are ca obiect suma totală de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită de plată.

Totodată, contestația a fost formulată și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.01.2010.

Prin adresa din data de 25.05.2010, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. sub nr..X./27.05.2010 și la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/15.06.2010, persoana fizică .X. depune în completarea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./27.01.2010 „*înscrisuri doveditoare comune*” în susținerea afirmațiilor și motivelor de fapt și de drept invocate în cuprinsul acesteia.

Prin adresa nr..X./16.06.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/X/24.06.2011, Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. a transmis în original adresa din data de 31.05.2011, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice .X. sub nr..X./31.05.2011, prin care **persoana fizică .X.**, cu domiciliul în municipiul .X., str.X, nr.X, județul .X., cod numeric personal X, notifică faptul că **“renunț la contestația formulată [...] împotriva Deciziei de impunere nr..X. din 27.01.2010, a Dispoziției de măsuri nr..X. din 28.01.2010, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr..X. din 27.01.2010 emise de inspectorii din cadrul Activității de inspecție fiscală .X., înregistrată [...] sub nr..X./19.02.2010 și completată cu înscrisuri doveditoare prin adresa nr..X./27.05.2010.”**

1. În ceea ce privește notificarea persoanei fizice .X. prin care renunță la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X. din 27.01.2010 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.01.2010, se reține că, potrivit art.208 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.”

iar potrivit pct.4.3. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală :

“După primirea cererii de retragere a contestației, organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care ia act de renunțarea la contestație.”

Având în vedere cele de mai sus, **Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor ia act de renunțarea persoanei fizice .X.**, cu domiciliul în municipiul .X., str.X, nr.X, județul .X., cod numeric personal X, **la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./27.01.2010** emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. - Activitatea de inspecție fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.01.2010 și completată cu „înscrisuri doveditoare comune” prin adresa din data de 25.05.2010, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. sub nr..X./27.05.2010 și la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/15.06.2010.

2. Referitor la *notificarea persoanei fizice .X. prin care renunță la contestația formulată împotriva Dispoziției de măsuri nr..X. din 28.01.2010, cauza supusă spre analiză este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor are competența în ceea ce privește această cerere în condițiile în care Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competență în soluționarea acestei dispoziții de măsuri.*

Astfel, se reține că potrivit prevederilor art.208 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.”

iar conform pct.4.3. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală :

“După primirea cererii de retragere a contestației, organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care ia act de renunțarea la contestație.”

Așadar, potrivit acestor prevederi legale contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia, organul de soluționare competent comunicând în această situație contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

Totodată, se reține că, prin adresa din data de 31.05.2011, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice .X. sub nr..X./31.05.2011, iar la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/X/ 24.06.2011, persoana fizică .X., cu domiciliul în municipiul .X., str.Adevărului, nr.46, județul .X., cod numeric personal X, notifică faptul că ***“renunț la contestația formulată [...] împotriva deciziei de impunere nr..X. din 27.01.2010, a Dispoziției de măsuri nr..X. din 28.01.2010, precum și a Raportului de inspecție fiscală nr..X. din 27.01.2010 emise de inspectorii din cadrul Activității de inspecție fiscală .X., înregistrată [...] sub nr..X./19.02.2010 și completată cu înscrisuri doveditoare prin adresa nr..X./27.05.2010.”***

De asemenea, se reține că prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.01.2010, organele de inspecție

fiscală, având în vedere constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr..X./27.01.2010, au dispus ca măsură „Contribuabilul se va înregistra plătitor de T.V.A. prin depășirea plafonului de scutire de X EURO (X lei) în cel mai scurt timp și începând cu 01.06.2007, până la zi, se va comporta ca și plătitor de T.V.A.”

Astfel, în speță, devin incidente prevederile art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

coroborat cu prevederile art.206 alin.(2) din același act normativ:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Totodată, în ceea ce privește competența de soluționare, se reține că potrivit prevederilor art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în quantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii

contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.”

Potrivit acestor prevederi legale, se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de a soluționa numai contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate mai sus, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus, faptul că Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X./28.01.2010 nu se referă la stabilirea măsurii de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, se reține că **Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competență de soluționare a acestei dispoziții de măsuri**, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”,

coroborate cu pct.5.3. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede :

“5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”.

Pe cale de consecință, **Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competență nici în ceea ce privește cererea de retragere a contestației formulată de persoana fizică .X. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.01.2010** emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. - Activitatea de inspecție fiscală, aceasta intrând, așa cum s-a reținut mai sus, în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.208 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.4.3. și pct.5.3. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală , se

DECIDE

1. Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor ia act de renunțarea persoanei fizice .X. la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./27.01.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului .X. - Activitatea de inspecție fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./27.01.2010, pentru suma totală de .X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită de plată în sumă de .X. lei și majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită de plată.

2. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind cererea de retragere a contestației formulată de persoana fizică .X. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./28.01.2010 și transmiterea dosarului contestației pentru soluționarea acestui capăt de cerere la Direcția generală a finanțelor publice a județului .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X